שער הפסוקים — פרשת בחוקותי

סימן נ"ו:

ואכלתם ישן נושן וישן וגו':

וכתיב בתריה, ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם, הנה לכאורה קשה, איך הבטחה זו גדולה מכלם, וכלם תלויים בה, איך נאמרה באחרונה. אבל הענין הוא, לסמכו לפסוק ראשון, לרמוז אל מ"ש חז"ל אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף. והוא ענין מ"ש בזוהר בפרשת פקודי, כי מיום שנחרב ב"ה, לא יצאו נשמות חדשות, וכלם הם נשמות ישנות, מתגלגלות ובאות, עד יושלם תקונם, ואח"כ בן דוד בא. ואז יבאו נשמות חדשות. וזש"ה וישן מפני חדש תוציאו, והם הנשמות הישנות, שיצאו לעולם טרם החדשות. ואחר שיושלמו הישנות, אז בן דוד בא. ובכן, ונתתי משכני בתוככם, ויבנה ב"ה במהרה בימינו, ואז יבאו נשמות חדשות לעולם: